

# Kristus, vores eksempel

## Ugens vers

"Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden." (*Joh 13,34*).

## Introduktion

I modsætning til, hvad mange tror, er budet om at elske vores næste ikke noget, der var nyt i Det Nye Testamente. I Det Gamle Testamente havde Gud allerede befalet sit folk at "elske din næste som dig selv" (*3 Mos 19,18*) og også at elske "den fremmede" som sig selv (*3 Mos 19,34*).

Hvorfor sagde Jesus: "Et nyt bud giver jeg jer"? Det nye ved Jesu lære lå i, at der var en ny målestok: "som jeg har elsket jer". Før Jesu inkarnation havde menneskene ikke en fuldstændig tilkendegivelse af Guds kærlighed. Gennem sit uselviske liv og død havde Jesus nu vist kærlighedens sande og dybe mening.

"Kærlighed var det element, hvori Jesus bevægede sig, vandrede og arbejdede. Han kom for at omslutte verden i sine kærlige arme... Vi skal følge det eksempel, Kristus gav os, og gøre ham til vores eksempel, indtil vi har den samme kærlighed til andre, som han har vist os." (Ellen White, *Our Father Cares*, s. 27).

Når vi i denne uge studerer Jesu kærlige, medfølende, betænksomme og barmhjertige liv, lad da vores hjerter blive rørt og formet af hans guddommelige kærlighedsprincip, kendetegnet på sand kristendom.

## Ugens tekster

- Matt 9,36
- Mark 10,21
- Luk 10,30-37
- Matt 25,31-46
- Luk 6,32-35
- Joh 15,4-12

## Hvordan Jesus levede

På trods af, at Jesus hele tiden var udsat for Satans kraftigste angreb, levede han et uselvsk liv i tjeneste for andre. Han satte altid andre i centrum, aldrig sig selv. Hele livet, fra sin barndom til korset, udviste han en kærlig tilbøjelighed til at hjælpe andre. Hans villige hænder var altid parate til at hjælpe dem, der led. I kærlighed tog han sig af dem, som af samfundet blev betragtet som mindre værd, fx børn, kvinder, udlændinge, spedalske og toldere. Han var ikke "kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene" (*Matt 20,28*). Han "færdedes overalt og gjorde vel og helbredte alle, der var under Djævelens herredømme" (*ApG 10,38*). Hans medfølelse og barmhjertige interesse for andres ve og vel var vigtigere for ham end at tilfredsstille sine egne behov for mad og bolig. Selv på korset var han mere optaget af sin mors fremtid end sine egne lidelser (*Joh 19,25-27*).

Matt 9,36;  
14,14; 15,32

**Hvad lærer disse tekster fra Mattæus os om, hvordan Jesus betragtede mennesker?**

Jesus var følsom over for menneskers behov, og han viste dem virkelig omsorg. Han følte stor medfølelse med de store skarer, som var trætte og uden mål i livet. Han blev rørt over hjælpeløse enkeltpersoner, som fx de to blinde mænd i nærheden af Jeriko (*Matt 20,34*), en tryglende spedalsk (*Mark 1,40-41*) og en enke, som netop have mistet sin eneste søn (*Luk 7,12-13*).

Mark 10,21  
Joh 11,5

**Hvilket princip styrede Jesu handlinger i hans omgang med forskellige mennesker?**

Enhver barmhjertighedsgerning, ethvert mirakel, hvert eneste ord fra Jesus udsprang af hans uendelige, urokkelige og endeløse kærlighed. Ved afslutningen af sit liv viste han tydeligt over for sine disciple, at han havde elsket dem lige fra begyndelsen, og at "han elskede dem indtil det sidste" (*Joh 13,1*). Gennem sin død på korset viste han hele universet, at uselvsk kærlighed vinder over egoisme. I lyset af Golgata er det tydeligt, at det selvopofrende kærligheds princip er det eneste sande grundlag for liv både på jorden og i himlen.

Til at  
tænke over

**"Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner" (*Joh 15,13*). Hvad vil dette sige i praksis i din hverdag? Hvordan kan man gøre dette hver eneste dag?**

## Elsk din næste

At leve som Jesus betyder at vise den samme kærlighed, som han viste. Han gav et billede på denne kærlighed i lignelsen om den barmhjertige samaritaner (Luk 10,30-37), som han fortalte i en samtale med en lovkyndig. Den lovkyndige opsummerede vores pligt over for Gud og vores medmennesker på denne måde: "Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke og af hele dit sind, og din næste som dig selv" (Luk 10,27). Den lovkyndige kendte sin Bibel godt (han citerede fra 5 Mos 6,5 og 3 Mos 19,18); men han må have følt skyld over ikke at vise kærlighed over for sin næste. I et forsøg på at retfærdiggøre sig selv spurgte han Jesus: "Hvem er så min næste?" (Luk 10,29).

Luk 10,30-37

**Hvordan forklarede Jesus, hvem vores næste er? Hvilke konsekvenser har lignelsen om den barmhjertige samaritaner for os? Hvordan hænger budet om at "elske din næste som dig selv" sammen med den gyldne regel i Matt 7,12?**

På spørgsmålet om, hvem der er vores næste, svarede Jesus dybest set, at det er enhver, som har brug for vores hjælp. I stedet for at spørge: "Hvad kan min næste gøre for mig?" bør vi altid spørge: "Hvad kan jeg gøre for min næste?"

Jesus gik langt videre end sin tids sædvanlige negative udgave af denne leveregel: "Gør ikke mod andre, hvad du ikke selv synes om." Ved at formulere den på en positiv måde talte han ikke alene om, hvad vi skal undgå, men om hvad vi skal gøre. Det er vigtigt at huske, at denne regel ikke siger, at vi skal behandle andre på samme måde, som de behandler os. Det er trods alt let at være venlig mod dem, der er venlige imod os, eller modbydelig mod dem, der er det mod os; det kan de fleste mennesker finde ud af. Vores kærlighed over for vores næste skal i stedet altid være uafhængig af den måde, vedkommende behandler os på.

**Tænk over en person, som har behandlet dig dårligt. Hvordan har du som reaktion behandlet vedkommende? Hvad kan du lære af Jesu eksempel og af den måde, han behandlede dem, som behandlede ham dårligt? Hvordan kan du på en bedre måde forholde dig til dem, der ikke er venlige mod dig?**

Til at tænke over

## Kærlighedstjeneste

Matt 25,31-46

**Hvad er det grundlæggende budskab i disse vers?**

På den sidste dag vil der være mange overraskelser. De, som står på Menneskesønnens højre side havde aldrig forestillet sig, at deres uselviske kærlighedshandlinger ville være så afgørende. Kristus vil ikke rose dem for deres veltalende prædikener, det værdifulde arbejde de har udført, eller de rundhændede gaver de har givet. I stedet vil Kristus byde dem velkommen i himlen på grund af de små omsorgsfulde gerninger, de har gjort imod de mindste af hans brødre.

De, som står på hans venstre side, vil også blive overrasket over Kongens dom. Nogle af dem vil til og med sige: "Herre, Herre! Har vi ikke profeteret i dit navn, og har vi ikke uddrevet dæmoner i dit navn, og har vi ikke gjort mange mægtige gerninger i dit navn?" (Matt 7,22). Selv om dette er ønskværdige gerninger, er de værdiløse uden en kærlig holdning. Disse mennesker hævdede, at de var Kristi tjenere, men Herren havde aldrig kendt dem (Matt 7,23); for de elskede egentlig aldrig ham eller hans brødre. De praktiserede ikke en sand religions principper. (Se Jak 1,27).

Kommentatorer har foreslået forskellige fortolkninger for, hvem "disse mine mindste brødre" er (Matt 25,40). Det er vigtigt at afgøre, hvem de er, for at vide hvor langt vores kristne ansvar når. Nogle fortolker det, som at Jesu "mindste brødre" er apostlene og andre kristne missionærer. De finder støtte for dette i Matt 10,40-42 og slutter, at alle menneskers skæbne afgøres ud fra, hvordan de behandler kristne missionærer. Baseret på Matt 12,48-50 mener andre bibelkyndige, at Jesu "mindste brødre" er en generel betegnelse for hans efterfølgere. Der er ingen tvivl om, at alle Jesu disciple er hans brødre; men rækkevidden af Jesu ord synes at være endnu større. Kristus "identificerer sig med ethvert barn af menneskehed... Han er Menneskesønnen, og er dermed bror til enhver af Adams sønner og døtre." (Ellen White, *Jesu liv*, s. 464).

**Tænk over en situation, hvor du havde desperat behov for hjælp, og nogen hjalp dig. Hvad betød denne hjælp for dig i din lidelse eller smerte? Hvordan har denne erfaring vist dig, hvorfor det er så vigtigt at være villig til på enhver mulig måde at hjælpe andre, som har brug for hjælp?**

Til at  
tænke over

## Elsk dine fjender

Det ultimative bevis på ægte kristendom er at elske sine fjender. Jesus opstillede denne høje standard som en modsætning til sin tids almindelige holdning. Fra budet "du skal elske din næste som dig selv" (3 Mos 19,18) havde mange draget en slutning, som slet ikke var Guds mening, nemlig *du skal hade din fjende*. Dette var selvfølgelig aldrig underforstået i teksten.

Luk 6,27-28

**Hvordan vil det ifølge Kristus rent praktisk vise sig i vores liv, at vi elsker vores fjender?**

En modstander kan vise sit fjendskab på tre forskellige måder: (1) ved en fjendtlig holdning ("hader jer"), (2) gennem ondskabsfulde ord ("forbander jer") og (3) gennem voldelige handlinger ("mis-handler jer"). Mod dette trefoldige udtryk for fjendskab bad Jesus os om at svare med et trefoldigt udtryk for kærlighed: gøre gode gerninger imod dem ("gør godt mod dem"), tale pænt om dem ("velsign dem") og gå i forbøn for dem ("bed for dem"). Det kristne svar på fjendtlighed og strid er: "overvind det onde med det gode" (Rom 12,21).

Jesus kræver altså, at vi elsker vores fjender og viser denne kærlighed gennem gode gerninger, venlige ord og forbøn. Uden en himmelskinspireret kærlighed vil disse handlinger, ord og bønner være en anstødelig og hyklerisk efterligning af sand kristendom.

Luk 6,32-35

**Hvilke begrundelser gav Jesus som forklaring på, at vi skal elske vores fjender?**

For at hjælpe os til at forstå dette store bud benyttede Jesus tre argumenter. For det første er det nødvendigt, at vi hæver os over denne verdens lave standard. Selv syndere elsker hinanden, og selv kriminelle hjælper hinanden. Hvis det at følge Jesus ikke ændrer os til at leve og elske på en bedre måde end denne verdens børn, hvad værdi ville der være ved det? For det andet vil Gud belønne os for at elske vores fjender; selv om vi ikke elsker på grund af lønnen, vil han i sin nåde give os den. Og for det tredje er en sådan kærlighed et bevis på vores nære forhold til vores himmelske far, som "er god mod de utaknemlige og onde" (Luk 6,25).

## Hvordan kan vi leve som Jesus?

Jesu lære opstiller så høje idealer for et uselvisk, kærligt liv, at de fleste af os sandsynligvis føler sig overvældede og modløse. Hvordan kan vi, som af natur er selviske, elske vores næste med en uselvisk kærlighed? Og er det i det hele taget muligt for os at elske vores fjender? Fra et menneskeligt synspunkt er dette fuldstændig umuligt.

Men Gud ville aldrig bede os om at elske og tjene dem, som er hadefulde og ukærlige uden også at sørge for midlerne til at opnå det. "Dette ideal er ikke noget, vi ikke kan opnå. I hvert eneste bud eller formaning, som Gud giver, ligger der et løfte til grund for be-falingen. Gud har gjort det muligt for os at komme til at ligne ham, og han vil gennemføre dette for enhver, som ikke med en forkvaklet vilje sætter sig imod det og dermed gør hans nåde magtesløs." (Ellen White, *Fra naturens talerstol*, s. 101).

Hvilket løfte ligger til grund for budet om at elske vores fjender? Det er forsikringen om, at Gud er god og barmhjertig mod de utaknemlige og onde (Luk 6,35-36), hvilket indbefatter os. Vi kan elske vores fjender, fordi Gud elskede os først, selv om vi var hans fjender (Rom 5,10). Når vi hver dag på ny tager imod hans offer for os på korset, vil hans selvopofrende kærlighed gennemsyre vores liv. Jo mere vi indser og oplever Guds kærlighed til os, jo mere vil hans kærlighed strømme fra os til andre, til og med vores fjender.

Joh 15,4-12

### Hvad er sammenhængen mellem at blive i Kristus og hans kærlighed og at elske vores næste?

Vores behov hver dag er ikke kun at tage imod Jesu død for os, men også at overgive vores vilje til ham og blive i ham. På samme måde, som Jesus ikke søgte at gøre sin egen men Faderens vilje (Joh 5,30), har vi brug for at være afhængige af Jesus og hans vilje. For skilt fra ham kan vi slet intet gøre.

Når vi hver dag vælger at overgive os til Jesus, vil han leve i og gennem os. "Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig" (*Gal 2,20*) og forvandler mine egoistiske holdninger til et uselvisk liv i kærlighed.

Til at tænke over

**Læs Joh 15,4-12 igen. Hvilken glæde taler Jesus om i disse vers? Hvordan kan vi selv opleve den glæde, som kommer af at tjene ham, også selv om vi ikke nødvendigvis føler nogen glæde i vores umiddelbare situation?**

## Læs Ellen White

- *Jesu liv, Den barmhjertige samaritaner, s. 359-364*  
*En af disse mine mindste brødre, s. 463-467*

"Overalt omkring os bliver nødstedte mennesker udsat for prøvelser, og de har brug for et medfølende ord og en hjælpende hånd. Enker har brug for medfølelse og hjælp. Der er forældrelose børn, som Kristus har pålagt sine efterfølgere at tage sig af som en opgave fra Gud ... De hører til Guds store husholdning, og de kristne er som Guds forvaltere ansvarlige for dem. "Deres sjæle," siger han, "vil jeg kræve af din hånd." (Ellen White, *Lys over hverdagen*, 2 bind, s. 202-203).

"Det er ikke storheden i det arbejde, vi udfører, men den kærlighed og trofasthed, hvormed vi udfører det, som vinder Frelserens anerkendelse." (Ellen White, *In Heavenly Places*, s. 325).

Spørgsmål  
til drøftelse

1. Ved første øjekast ser det ud til, at lignelsen om fårene og bukkene lærer, at frelse opnås ved gerninger – jo flere gode gerninger vi gør, des bedre er muligheden for at komme ind i Guds rige. Men de frelstes overraskelse viser, at de ikke viste kærlighed for at opnå fortjeneste. Jesus lærte tydeligt, at evigt liv er et resultat af at tro på ham (Joh 3,15; 6,40.47; 11,25-26). Sande kærlighedshandlinger kommer af tro på og kærlighed til Gud (Gal 5,6). Hvordan kan vi blive i stand til at handle i kærlighed og samtidigt undgå at komme til at gøre disse ting for at fortjene os en plads i himlen? Hvorfor må vi altid skelne mellem frelsens frugt og vejen til frelse?
2. Et er at elske sine "fjender", når de kun er irriterende, uvenlige væsener, såsom vanskelige kollegaer, ubehøvlende bekendte eller utaknemlige naboer. Det er svært nok. Men hvad med de virkelige fjender, dem der har skadet dig eller har planer om at skade dig eller din familie? Hvordan skal vi elske dem?
3. Folk kan diskutere med os om vores teologi, vores doktriner, livsstil og næsten alt andet. Men hvem kan argumente med uselvvisk, upartisk kærlighed? Uselvvisk kærlighed viser en kraft, som overgår alle rationelle eller logiske argumenter. Hvordan kan vi lære at udtrykke en sådan kærlighed, uanset hvad det kan koste os?

## Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Kapitel 13 i 1. Korinterbrev er kendt som kærlighedens kapitel. Versene 4-7 bringer en liste over kærlighedens egenskaber. Prøv at erstatte ordet "kærlighed" med navnet "Jesus" og tænk over beretninger i evangelierne, der illustrerer, at Jesus / kærligheden er tålmodig, mild, misunder ikke osv.
  - Lad eventuelt medlemmer af klassen hver finde et eksempel på en beretning fra evangelierne, der viser et af de pågældende karaktertræk ved Jesus.
- Gud vendte Jobs skæbne (Job 42,10), da han gik i forbøn for sine venner (som jo egentlig var hans fjender eller kritikere!). Find flere eksempler fra Skriften eller historien på mennesker, der udviste kærlighed til deres fjender.

Personligt kristenliv

- Måske har du og jeg ingen egentlige fjender eller modstandere. Men der findes sikkert mennesker, som vi personligt finder mindre sympatiske eller har en tendens til at støde sammen med.
  - Brug tid til at bede til Gud for disse mennesker. Nævn dem ved navn, når du knæler i bøn til Gud.
  - Hvis du ved, at du i den nærmeste fremtid kommer ud for at skulle vurdere et andet menneske, hvad enten det er i en arbejdssituation eller i skolelivet, tag da tid til at bede for denne person.

Mødet med dagligdagen

- Hvilke eksempler kan du finde i denne uges medier, hvor mennesker har vist kærlighed eller omsorg for deres modstandere eller fjender? Kan du finde eksempler på det modsatte? Hvis det sidste er tilfældet, hvad forskel tror du det ville have gjort, hvis menneskers kærlighed havde været stærkere end fx hævn? Drøft dine eksempler med din klasse.

Uddybende spørgsmål

- Frelses vi på grund af vores gode gerninger, eller frelses vi afhængig af vores reaktion på evangeliet? Fortæller Jesus i Matt 25,31 ff., at gode gerninger er frelsens grundlag?
- Skal vi sætte betingelser, når vi fx hjælper de fattige og nødstedte og kræve, at de overholder visse grundregler eller bud, går i kirke eller til bibelstudium?



- Er der forskel på, hvad der i sådanne situationer er etisk korrekt for stat eller kirke?

Til at tænke over

**Bibelens grundlæggende etiske bud om at "elske næsten som sig selv" bliver ofte i vores selvcentrede, vestlige kultur omtolket til at mene, at man skal elske sig selv for at kunne elske andre. Men der er en afgørende forskel på, om man elsker andre, som om de er en selv, eller om man elsker andre, som om man er dem!**

Forstå det bedre

Kærlighedsbudet i 3 Mosebog 19,18 og 34 anvender et litterært træk, som kaldes en merisme, hvorved to yderpunkter dækker alt. Vi finder den fx brugt i 1 Mos 1,1, hvor "himlen og jorden" er en merisme, som betyder "alting". Budet om at elske både "naboen" (3 Mos 19,18) og "den fremmede" (3 Mos 19,34) dækker over samme mening: "elsk alle i dit samfund."

Fra historien

I midten af det fjerde århundrede blev Julian kejser i det romerske rige og forsøgte som den sidste hedenske kejser at bremse kristendommens vækst. Han iværksatte en reform, som aldrig lykkedes. I sit forsøg på at reformere hedenskaben søgte han at uddanne det hedenske præsteskab og at få hedninger til at gøre, hvad de kristne gjorde. Han så, at den mest afgørende faktor bag kristendommens fremgang var uselvisk at tage sig af de fattige og syge.

Ned igennem historien har det kendetegnet en lang række af store og betydningsfulde kristne ledere, at de har hjulpet og opfordret samfundets ledere til at hjælpe fattige og nødstedte, hvad enten disse var kristne eller ej. Det var sandt for Basil af Kæsaræa, Johannes Krysostemus, Frants af Assisi og i vores tid for Moder Theresa. Ikke altid var deres forkyndelse vellidt af samfundets ledere.

NOTER

---



---



---



---



---



---



---



---

